Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

noſco & clamito. pat̃ cum mis eſt. quia me
p diuinitatẽ ex nichilo creaſti. pat̃ mis
quoq; eſt. ex aſſumpta p me humanitate.
q̃ me morte tua redemiſti. eurtus eſtu iſti
uerus homo. ex anima rationali & huma
na carne ſubſiſtens. ac p hoc uerꝰ iſtrlis cap
exiſtens. & auriga eiꝰ. uerꝰ dꝰ filius aſſũpto
hominꝰ p̃ſidens. Et ñ uidit eũ amplius.
Ablatus ẽ ſponſus eccleſ. xp̃ẽ p p̃ſentiã cor
poralẽ. s; manet nobẽũ uſq; ad conſũma
tionẽ ſeli p diuinitatẽ. A pp̃hendit q;
ueſtimẽta ſua. & ſcidit illa in duas partes. &
leuauit palliũ helyę q̃ ceciderat ei. V eſti
mẽtũ eccleſ. ſẽptura ſacra ẽ. quę in duas par
tes ſcindit. quia in duo teſtamẽta uetus &
nouũ diuidit. S; & ueſtimẽtũ eccleſ multi
tudo ẽ electarꝰ. quę cepit in fide creſcere &
augeri. p aſcenſionẽ dñi. Ñ uox dñi con
ſolantis eccleſam loquit̃ p pp̃ham. Viuo ego
die dñi. qa his omnib uelut ornamẽto ueſti
eris. & circũdabis coſt quaſi ſponſa. Id p
fecto ueſtimẽtũ diuidit̃ in duas partes. qa
duo s ordines in eccleſia ſcripturarũ ſ̃ ſingulare.
Leuauitq; palliũ helię q̃d ceciderat ei. Palliũ
helyę ut diximꝰ corpus ẽ xi. q̃d tunc inter
ram ceciderat. q̃ndo crucifixi mori. & ſepelri
uoluit. ũm & de ſe ipſo loquit̃ in euangelio.
Niſi granũ frumenti cadens in ram mor
tuũ fuerit. ipſũ ſolũ manet. Hoc granũ ſiue
hoc palliũ leuat eccleſia. eũ omia ſaluatoris
ſui geſta digna uenerat̃ & eſeruat memoria.
Leuat & iam palliũ eiꝰ. eũ ſacꝰ ſcẽm corpus &
ſanguinẽ dñi ſui q̃ in pignꝰ & dotẽ redep
tionis eiꝰ. & ob recordationẽ inestimabilis
dilectionis ſuę s reliquit. fide. diſcipline
& ſcẽ caritatis tumore. p poſſe ſuo digne
manducat & bibit. Reuſuſq; ſtetit ſup
ripã iordanis. & pallio helyę q̃d ceciderat ei
p euſſit aquas. & ñ s diuiſę. Et dixit. Vbi
ẽ dꝰ helyę & iam nõ. Percuſſitq; aqs. &
diuiſę ſunt huc atq; illuc. I ordanis ſacẽ
mẽtũ fidi. ripa ũ iordanis. fundamẽtũ ſignifi
cat ũitatis. Sup hec duo eccleſia conſiſtit. ſi
recte fidi fundamẽtũ firmit̃ tenere ñ deſiſtit.
Et ſi ſolo pallio helyę q̃d ceciderat ei pcuſſit
aquas ñ diuidunt̃. quia ſi ſola humanitatꝰ
eiꝰ ſubſtantiã credit aquę. i. ſẽptum ñ diui
dunt̃. i. ñ apiunt̃. qa tẽ ñ bene intelligunt̃.
eũ ũ ubi dꝰ helyę & iam ſit requirit̃. i. eũ dꝰ
& homo p fecte credit̃ & p̃dicat̃. ſpẽ & ẽ qui
unificat. caro ñ p deſt q̃ equũ. aquę pcuſſi
unt̃ & diuidunt̃ huc atq; illuc. i. in ſpm
& lrãm. Ex litterali & ſenſu ad ſpiritale pue
nit̃ intellectũ. & ex intellectu ſpiali. puenit̃
ad noticiã dꝰ. Hinc ẽ q̃ ſequit̃. Et inſiuit
helyſeus. Fac & homo q̃dã inſiuũ. ad cog
noſcendũ dñm & dñm ſuũ. ſtringit̃ totus
ad ſpiritalis dilectionis ſeruorẽ. quẽadmodũ
PAVLVS uas electionis. qui huiꝰ noticię do
nũ guſtauerat diẽ. Et ſi cognouimꝰ xp̃m
ſecꝰ carnẽ. s; nunc iã ñ nouimꝰ. Sequit̃.
Videntes aut filii pp̃harũ qui erant de ie
richo. de cont̃ dixerũt. Requieuit
ſup helyſeum. Filii pp̃harũ s ut diximus
uidei. qui habitant in iericho. in magno uidel
defectu. de cont̃ ſtantes. i. ſpũ ſcõ reſiſtentes.
Hi uidentes eccleſ pfectũ & ſummꝰ eulcationẽ
& deſpectũ. q̃ndoq; ad dñm conuſi. incipient
attestari & confiteri. quomꝰ ſpẽ ſes illis relic
tis ſup eccleſam requieuit. & qa indignos ſe
cũtę unt̃ uidicauerit repulerit. Et uenen
tes in occurſum eiꝰ adorauerũt eũ pm in ũa.
Venient & ad helyſeum. i. eccleſam eũ in fine
mundi ad dñm conuertent̃ eũ detrahebant.
& adorabunt ueſtigia pedum eiꝰ. S; ante
q̃ hec fiant. quanta abhertib mala eccleſia pa
tiat̃. ex ũbis ipſę declarat̃. eũ ſub iungunt.
Ecce in quit eũ ſeruis tuis ſunt. L. uiri for
tes. qui poſſunt ire & querere dñm tuũ. ne
forte tulerit eũ ſpẽ dñi. & piecerit eũ in uno

pl. atq; & ſubditq; vel